

Ewangelia wg św. Łukasza 21, 29-33

Jezus opowiedział swoim uczniom przypowieść: «Patrzcie na drzewo figowe i na inne drzewa. Gdy widzicie, że wypuszczają pączki, sami poznajecie, że już blisko jest lato. Tak i wy, gdy ujrzycie, że to się dzieje, wiedzcie, iż blisko jest królestwo Boże. Zaprawdę powiadam wam: Nie przeminie to pokolenie, aż się wszystko stanie. Niebo i ziemia przeminą, ale moje słowa nie przeminą».

Modlitwa przygotowawcza: Na początku uświadom sobie, że stajesz przed Bogiem i chcesz z Nim rozmawiać. Uczyni znak krzyża i poproś Go, aby wszystkie Twoje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.

Obraz: Wyobraź sobie, że przechadzasz się wiosną przez sad pełen owocowych drzew. Zobacz gałązki wypuszczające kwiatowe pączki i usłysz latające nad nimi owady. Spróbuj odtworzyć w wyobraźni także zapach wiosennego sadu.

Prośba o owoc: Poproś o czujność w wypatrywaniu znaków Królestwa Bożego.

1. Zatrzymaj się na obrazie tej modlitwy. Pozwól sobie na spokojną afirmację przyrody budzącej się do życia. Tu nic nie dzieje się gwałtownie i tylko bardzo delikatne znaki wskazują na to, że zima skończyła się już na dobre. Wypatruj ich. Jak czujesz się podczas takich poszukiwań i uważnego oglądania świata? Czy przychodzi Ci to z łatwością, czy może mierzysz się z jakimiś trudnościami? Może rodzi się w Tobie pragnienie przeżycia tego doświadczenia razem z Panem Jezusem? Jeśli chcesz, poproś Go, by wzmocnił w Tobie pokój i nadzieję.

2. Tak jak przyrodę po zimie wybudza do życia nadejście wiosny, tak my otrzymaliśmy nowe życie wraz z przyjściem na ziemię Pana Jezusa, który pokonał grzech i śmierć. Przypatrz się swojemu życiu. Każdy Twój dobry uczynek, każde dobre słowo i błogosławieństwo, jakimi obdarzasz innych ludzi, są niczym pączki na odradzającej się po zimie gałązce. To takie załączki Królestwa Bożego. Poproś Pana, by ukazał Ci, jak wzrasta w Tobie miłość i jak dzięki niej przybliżasz się do Królestwa Bożego.

3. „Niebo i ziemia przeminą, ale moje słowa nie przeminą.” Bóg obdarowuje każdego człowieka nieskończoną miłością. Jej największym wyrazem jest zbawienie, którego poprzez krzyż dokonał Jezus Chrystus. Wsluchanie w Słowo Boże i życie Nim pomaga pamiętać o prawdzie odkupienia. Porozmawiaj z Panem Jezusem o tym, jak realizujesz życie słowem Bożym i jak możesz żyć Nim jeszcze bardziej.

Rozmowa końcowa: Zbierz wszystkie myśli, poruszenia, które miały miejsce podczas medytacji i podziękuj Bogu za wszystko, czego doświadczyłeś. Zakończ modlitwą *Ojcze nasz*.